

KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

JÉZUSI ÉRINTÉS

A *plasztikai sebészet térhódítása idején szinte alig vannak már csonkák. Hiszen a látható hiányosságokra odafigyel az ember. De annál több lelkileg sérült ember van, aki hiányosságait takargatja. Ezek szikével gyógyíthatatlanok. S van, amikor a kettő (a lelki és a testi csonkaság) ok-okozati összefüggésben egymást követi.*

Ennek az átélője Málkus nagycsütröttök éjszakáján. Személyében mind a négy evangélista bemutatja a csonkolt testű, csonka lelkű, Jézus által mégis meggyógyított újszövetségi ember típusát.

Málkus nevének a jelentése 'tanácsos'; a főpap szolgálja volt. Ezt mind a négy evangélista nyomatékkal hangsúlyozza. Először a Gecsemáné kertben tűnik fel Júdás oldalán. Júdás Jézus elfogatására csapatot toboroz a római katonák, a farizeusok szolgálói és a templomszolgák közül (Jn.18:3). Málkus ide sorakozik be.

Vajon miért? Talán kedvetlenül, a főpap parancsára teszi ezt? Talán megszarolták, hogy ha nem teszi, ő látja kárát? Talán hatalmas ambíció fűtötte: feljebb jutni mindenáron? Vagy akarategyenge volt, s a tömeghipnózis olyan hatással volt rá, hogy az éjszakai hadjáratra is vállalkozott? Miért lesz ez a templomszolga Jézus árulójának követője? A tiszta főpap tiszta udvarának tiszta népéhez tartozó solga szövetkezik a tisztátalan, ellenséges római katonákkal? Teszi mindezt az éj leple alatt, titokban.

A tanítványok körbeveszik Jézust, mikor a támadó sereg közeledik.

S elhangzik a kérdés: „Vágjuk-e őket fegyverrel?” (Lk.22:49). Előkerülnek a szabályák, feszülnek az inak, indulat lobog a szemekben, de Jézus tűzparancsa késik. A csend egyre sűrűbb lesz. Gyakran látni ilyet filmekben, amint egy feszült, izzadó újonc mutatóujja megmozdul a ravaszon, s az első lövés szétrobbantva a csendet, beindítja a puskaropogást. Csak a nagycsütröttöki történetben nem egy újonc, hanem Péter az, aki nem győzi kívárni Jézus választát!

Péter odacsap, és levágja Málkus fülét. Jézus megszégyeníti őt, s figyelmezteti: „Tedd helyére a kardodat, mert akik fegyvert fognak, fegyver által kell veszniük”. (Mt.26:52)

Jézus kimondja: „Elég eddig!” Maga az Úr szab határt a harag indulatának, de Málkus füle odalett.

A főpap szolgálja ezzel a levágott füllel sok mindent veszít: hiszen csonkán nem lehet már a templom teljes jogú szolgálja. „Mert senki sem áldozhat, akiben fogyatkozás van: vak, vagy sánta, vagy csonka orrú, vagy hosszú tagú... Senki, akiben fogyatkozás van, elő ne álljon...hogyan megáldozza a ő Istenének kenyerét” (3Móz.21:18,21) Mondhatnánk önigazságunkba bekeményedve: ez bűnének következménye! Miért ment oda, miért csatlakozott, miért támadt, miért titkosan? És igazunk lenne. Emberileg. De mit tesz Jézus? „Megérintette, annak a fülét, és meggyógyította őt.” Egy jézusi érintés, egy összetett mondat, és Málkus visszanyer mindent, amit veszni látott. Jézus az, aki kimondja: „Elég eddig!”, és a méltatlanokat méltókká teheti újra a szolgálatra. Málkusból újra templomszolga lehet.

De nem tudjuk, hogy lett-e belőle az Isten szolgálja! Mert a kettő nem

A tartalomból:

2. oldal:

Megemlékezés Csokonairól

3. oldal:

Gyülekezeti irattár

4. oldal:

Segédlelkészek bemutatkozása

5. oldal:

Kántortalálkozóóról

6. oldal:

Eseménynaptár

8. oldal:

Hírdetések

Eklézsiánk múltjából

ugyanaz. Az első ügyködhet, teheti a dolgát jól, vagy kevésbé jól, megszokásból, hivatalból, vagy éppen a mindennapi kenyérért szolgálhat az asztal körül. Mert az asztal adott. A lakoma elkészítettet. Sokan vannak hivatalosak, még az útszélről behívott méltatlan csonka-bonkák is méltókká lehetnek. Egy feltétele van: az újjászületés új, fehér ruhája. Van-e fehér ruhánk? E nélkül a templomnak lehet, de Istennek nem lehet szolgálni.

Könyvek nyitnak meg most, listák olvastatnak fel csöndesen, elhalkulva vagy egyre hangosabban. A nagycsütröttöki éjszakák újra és újra megismétlődtek. Fehéren feketén olvashatóak a Málkusok nevei. Templomszolgák és a tanítók szolgálói. Értékes és kevésbé értékes emberek.

folytatás a 2. oldalon

„Kedv! Remények! Lillák!- Isten véletek!”

Amikor Csokonai Vitéz Mihály 1797 februárjában Komáromba érkezett, tele volt nagy tervekkel. Lapot szeretett volna alapítani, s még az itt letelepedés gondolatával is foglalkozott. Számításai azonban nem váltak be, ám ha megélhetést, mecénásokat nem lett is, rövid életének legszebb hónapjai következtek. Szerelmes lett ugyanis, ráadásul szerelmét viszonzta a város egyik legszebb lánya, Vajda Julianna, akit Csokonai Lillának nevez verseiben.

A kezdetben felhőtlennek indult kapcsolat azonban szomorú véget ér: Lillát szülei egy biztos jövedelmű férfihoz adják feleségül, miközben a költő állást keres. Csokonai mélyen csalódik. Lillának írt búcsúleveléből idézünk: „...Lili többé nem az enyém, Lilinek vége van, minden én remény-ségemnek, az én szívem, az én lelkem, az én

életem ismét a holtig, a holtig való magányosságra, az emésztő búra és a titkos nyögésre van kárhozthatva. (...) Üres lesz a szobám tetőled: de szívemben mindenkor jelen leszel.”

Csalódását versekben is megírja, sok nagy költeménye őrizi a Lilla-szerelem emlékét. Ezeket a verseket élete vége felé rendszerbe foglalja. A ciklus záródarabja a méltán híres A Reményhez című költemény.

A négy részből álló vers első versszakában a költő a meg-személyesített Reményt szólítja meg, s utasítja el: „**Csak maradj magadnak! / Bízatom valál; / Hittem szép szavadnak: / Mégis megszalál.**” A második versszak az

Jézusi érintés

Akik csatlakoztak. Akik titkos utakon jártak. Akikről nem lehet tudni, miért lettek áruházzá. Akiknek jól sminkelt öngazsáruk leplezné csonka lelküket, amin sajnos a plasztikai sebész éles szikéje sem szépíthet.

Egyedül Jézus. Ő azt mondja: „**Elég eddig!**” Érinteni akar, hogy gyógyulások legyenek. Hogy a méltatlanok méltókká váljanak újra a szolgálatra. Hogy minden csonkaságunkat elfedje az újjászületés fehér ruhája. Ennek a bűnbánat az útja.

Akinek pedig most fegyver van a kezében, a szívében vagy a szájában, az is hallja meg: „**Aki fegyvert fog, fegyver által vész el.**” „**S azért, aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék**” (1Kor.10:12).

Bárcsak adna az Isten megújulást, ébredést, és elég szeretetet mindannyiunknak!

**Fazekas Zsuzsa
lelkipásztor**

elmúlt boldogságot idézi meg. Csokonai egy tavaszi kert felidézésével érzékelteti ezt az érzést. A virágzó nárciszok, csörgő patakok, a friss melegben szorgosan repkedő méhek képei egy derűs, életvidám, eleven gondolatokkal teli fiatalembert állítanak elénk, akinek csak a szerelem hiányzik az életéből. Aztán ez a vágy is teljesül: „**Lilla szívét kértem; / s megadá az ég.**” A harmadik versszak „**Jaj**” szava azonban hangulati váltást érzékeltet. A boldogság elmúlt, a jókedv ellillant, a derű borúra fordult. A vers ezt a változást a kert téli képeivel vetíti elénk. A strófa páratlan sorai a tavaszt idézik, ezekre felelnek a páros sorok lemondó szavai (**elhervadtanak, kiszáradtanak, téli búra vált, méltatlanra szállt**). A legnagyobb fájdalmat pedig Lilla elvesztése okozza. Ha ő megmaradt volna, a költőnek nem lenne oka panasza. Így azonban minden életkedve elszállt, belefáradt, belefásult az életbe. „**Fáradt lelkem égbe, / Testem földbe vágy**” - írja a negyedik versszakban. A vers utolsó soraiban a költő végleg elbúcsúzik a boldogságtól. Nemcsak Lilláról mond le, hanem a szerelemről is. Erre utal az utolsó előtti sor többes száma is: „**Kedv! Remények! Lillák! / Isten véletek!**”

Csokonai fájdalmasan rövid életet élt. 32 évesen halt meg, 200 évvel ezelőtt, 1805. január 28-án. Halálakor csak kevesen tudták, hogy a legnagyobbak közül való. Petőfiék kezdik felfedezni őt, igazi nagyságára a Nyugat nagy nemzedékének alkotói, Adyék döbbennek rá. Az életében szerencsétlen sorsú költő az utókortól méltó elismerést kapott: ma a magyar költészet legnagyobbjai között tartjuk őt számon. Németh László így ír róla:

„**Kimondom a Csokonai nevet, s könnyed és a világ dolgait játszin dobáló fantáziával megáldott nyájasság ragyog belém., tíz év alatt összeírt temérdek, változatos mű, a zseni pazar tékozlása, magyar bőség, más szóval: magyar tragédia. Talán elforgácsolódott költő, talán megalkuvó szellem. De épp ebben az elforgácsoltságban, ebben a jóindulatú megalkuvásban örök, emésztő szimbólum. Úgy látom őt, mint Ady.**”

„**Ő volt honában legbujdosóbb magyar**

De fényküllözött fél magyar eget

S elhagyhatták remények, Lillák

E bús legény tréfált és szeretett

S dalolt, mikor már sirt a melle.”

(*Ady Endre: Vitéz Mihály ébresztése*)

Felhasznált irodalom:

Szénássy Z.: Új komáromi Olympos

Horgas Béla: Csokonai Vitéz Mihály

Németh László: Csokonai

Mózes Endre

BEMUTATKOZIK AZ IRATTÁR

A gyülekezeti könyvtár bemutatása után ezúttal az irattár szerepét és az abban folyó munkát szeretnénk az olvasók elé tárni. Gyülekezetünk ifjú presbitere, Németh Péter az, aki ezt a munkát elvállalta.

Mikor és hogyan kezdődött?

1999-ben kerestem fel Fazekas tiszteletes urat, és jeleztem, hogy szívesen segítenék a gyülekezeti munkában. Mivel mindig is érdekelt a múlt, helytörténeti dolgokkal kapcsolatos területet kértem. Ekkor levitt a pincébe, és benyitott az akkori levéltári helyiségbe. Hatalmas rendtelenség fogadott bennünket. Kupacokban álltak a levelek, iratok. A terem elég nyirkos volt, sok irat átázott, penészes volt. A mögöttünk lévő majd 40 esztendő látható nyomorúsága volt ez. Első pillanatban feltérképezhetetlennek látszott minden. Nem is tudtuk, hol kezdjük el. Első feladat volt az iratok mentése. Az augusztusi melegben az udvarra hordtuk a vizes papírokat száradni. Akkoriban a Kollégium mögötti udvar terítve volt régi, megsárgult iratokkal. Jó közösségformáló alkalom is volt ez, hiszen sokat segített az akkori ifikör magja: Viola Dániel, Csízi Balázs, Viola András Tömösközi Erika, Vaszily Tímea, Csiba Zoltán. Ők azok, akiknek segítségére mai napig is biztosan számíthatok.

Hova kerültek vissza a megszártított iratok?

Egy frissen meszelt száraz helyiséget kaptam az irattár, amelyet Cséplő gondnok úr látott el regálokkal. Az iratok rendszerezésében az segített, hogy közben megtaláltuk Galambos tiszteletes úr idejéből a levéltári rendszerező listát. Ez lett a kiindulási pont, ahonnan elindulhattunk.

Milyen forma szerint rendszerezték az iratokat?

Igyekeztem tematikailag csoportosítani, s ezen belül időrendbe rakni a feldolgozható anyagot.

Talán a legfontosabbak az anyakönyvek (keresztelési, házasságkötési, konfirmációi, temetési). Ezek az alapok arra, hogy gyülekezetünk múltjának lelki élete feltérképezhető legyen. Az első anyakönyv 1783-ból származik. Az 1852-92 közötti időszak azonban hiányzik.

Mi ennek az oka?

Talán furcsán hangzik a mai kor embere számára, de ez is a mögöttünk levő kommunizmusnak köszönhető. A háború után a rendszer nemcsak politikai úton, pl. a kitelepítéssel, vagy nevelési úton: a magyar iskolák megszorításával, nemcsak a hit gyakorlásától való eltiltással igyekezett a magyarságot gyöngíteni. Módjában állt az is, hogy rendeletileg tüntessenek el olyan bizonyítékokat, melyek az utókor

számára egyértelműen arról beszélnének, hogy itt magyar, Istenben bízó reformátusok éltek. Minden gyülekezetnek az anyakönyveit a vágsellyei Esterházy-kastélyban kellett leadni "megőrzés" végett. Hálát lehet adni Istennek Galambos tiszteletes úr előrelátásáért, aki azonnal másolatni kezdte az anyakönyveket hűséges gyülekezeti tagokkal. Így a központi levéltárba a másolatok kerültek. De sajnos akárhogy igyekeztek, valószínűleg nem volt idejük mind átmásolni. Talán így tűntek el a már említett eredeti anyakönyvek.

Remény sincs rá, hogy ezek valaha is visszakerüljenek?

Úgy tudom, a nyitrai központi levéltár még nem hozzáférhető. De a múlt évben a templomtoronyban előkerültek az egyházközöség 1828-32 közötti anyakönyvei. Senkinek elképzelése sincs, hogy miért kerültek ezek külön a többitől. Ennek alapján azt sem lehet tudni, hogy a többi hiányzó anyakönyvünk hol porosodik.

Milyen témájú íráások vannak még?

A presbiteri jegyzőkönyvek vannak meg hiánytalanul az 1709-1955 közötti évekből. Ezek időrendben, feldolgozva mutatják be gyülekezetünk életét. Pontosan elénk tárják például a templom és a Kollégium építésének eseményeit. Érdekesség, hogy a kor szokása szerint a határozatok latinul, a jegyzetek pedig magyarul vannak írva. Fontos még a gyülekezet levelezése is. Ennek a feldolgozása hosszadalmas munka, hiszen az 1600-as évekből származó levelek sincsenek kronológiai sorrendbe rakva. Ami rendszerezett, az az 1750-től 1900-ig terjedő időszak. Legelevenebbek és a legérdekesebbek az 1720-as évekből származó levelek, melyek a római katolikus - református hitvitákat tartalmazzák. Őseink nem "csomagolták" mondani-, ill. ír-nivalójukat, ami a szívükön volt, az volt a tollukon is. Így a megsárgult papírokon őszinte, véleményét nem takargató, de hitét, Krisztusát mindenek felett szerető, gyülekezetéhez ragaszkodó közösség mutatkozik be.

Jó tapasztalni, hogy ilyen érdeklődéssel és tisztelettel beszéltek ezekről a régi dolgokról. Ez azért is meglepő, mert te vagy gyülekezetünk legfiatalabb presbitere.

Igen. Számomra nagy megtiszteltetés, hogy egy ilyen nagy múltú gyülekezet presbitere lehetek. Örülök annak, hogy megtalálhattam a magam szolgálati területeit. Ez egyfajta biztonsági érzéssel tölt el. Tudom, hogy ide tartozom, és a munkám és időm is beépül a gyülekezetem gyarapodásába.

Milyen céllal keresik fel a levéltárat az emberek?

Leggyakrabban családfakutatás céljából. Újra divattá vált a nagy múltú ősök feltérképezése. Ilyenkor a lelkeszi hivatalhoz érkezik be a kérés, és én a régi anyakönyvekben kutatok, majd a megtalált adatokat továbbítom. A kérések nagy részét teljesíteni tudjuk. Ehhez azonban szükséges a keresendő személynek nemcsak a neve, hanem valamelyik életeseményéhez fűződő évszám is. Presbiteri határozat alapján egy-egy irat, ill. igazolás 100 koronába

folytatás a 4. oldalon

Segédlelkészeink

Komárom szívügyem. Erre akkor ébredtem rá igazán, amikor 2004. október 15-től itt kezdtem segédlelkézi szolgálatomat teológiai tanulmányaim befejezése után. Meglehetősen előreszaladtam az időben, ezért egy picit távolabb lépek a múltba, hogy érthetőbb legyen az iménti vallomásom.

1977-ben születtem Dunaszerdahelyen, gyerekkoromat Ekecsen töltöttem, a szüleimmel és nővéremmel. Tízéves koromig ez a falu jelentette számomra a családot, a barátokat, a játékot, a gondtalanságot, a gyerekcsínyeket, a világot. Azután kerültem Nagymegyerre. Bár csak az alapiskolát fejeztem be ott, és a zeneiskolát, de az életem lassanként megszünt kizárólag a régi falumra koncentrálni. Új barátokat, új élményeket, új világot fedeztem fel ott, bár mindössze öt kilométerrel kerültem távolabb az addigi világomtól. A nagymeyeri alapiskola adta a lehetőséget ahhoz, hogy magabiztosan jelenkezhsek az akkor még Komáromi Magyar Tannyelvű Gimnáziumba, mely ottani tanulmányaim idején kapta meg hivatalosan a Selye János Gimnázium nevet. 1992 szeptemberében indult egy vallási osztály a gimnáziumban, ez adta az ötletet, hogy Komáromba jelentkezsem. Ismét új barátokkal, új lehetőségekkel, új élményekkel gazdagodtam, és egy új világ várt rám. Komárom már akkor belepötyögött a szívembe, bár ezt még 17-18 évesen nem igazán éreztem át. Pozsonyban jártam az építészeti főiskolára, amikor ráébredtem, hogy nekem nem ott a helyem. A komáromi Calvin

J. Teológiai Akadémia akkor már pár éve működött, bátortalanul bár, de megpróbálkoztam ismét a várossal. Más emberek, más élmények, más lehetőségek vártak rám, és egy teljesen más világ, mint amelyet gimnáziumi éveim alatt megismertem. Meglepődtem, néha elbizonytalanodtam, de Isten segítségével sikerült befejeznem teológiai tanulmányaimat. Az államvizsga napján éreztem úgy, hogy a szívem megszakad, mert itt kell hagynom mindent. A barátaimat és azt a várost, mely addigra már teljesen a szívembe lopta magát.

Nagy meglepetésemre és nagy öröömre októberben kihelyeztek komáromi segédlelkésznek. Teljesen új emberek, teljesen új élmények és teljesen új világ várt rám itt, abban a városban, amelyben életemnek immár tizedik évét töltöm, kisebb-nagyobb megszakításokkal. Hálás vagyok Istennek ezért a lehetőségért, és mindazoknak, akik ezt számomra lehetővé tették. Igyekszem minél több oldalát megismerni ennek az új világnak, méltó lenni hozzá, és eleget tenni elvárásainak. Köszönöm a gyülekezetnek, hogy szeretettel fogadtak. Ezt a szeretetet érzem itteni tevékenységem minden területén, ez a szeretet segít engem abban, hogy méltóképp szolgáljam Uramat és Teremtőmet.

Hadd fejezzem be a szeretet parancsszavával: „Szeresd az Istent... Tudd, hogy teremtmény vagy és légy hálás, hogy itt lehetsz, szeretni mindeneket...” Az Úr áldását kívánom mindenki életére.

Tóth Andrea segédlelkész

„Miért a lelkészséget választottad?” - hangzott el többször a kérdés barátaim, ismerőseim ajkairól. A választ nem tudtam megadni soha, pedig kerestem, kutattam. Csak arra emlékszem, hogy középiskolai felvételi vizsgáimra készülve szüleimhez fordultam egy kérdéssel, melyre a legegyszerűbb választ kaptam: igen,

lehet. És ekkor minden megváltozott a család életében. Édesanyám és édesapám, akik kora reggeltől késő délutánig nehéz gyári körülmények között dolgoztak, egyre kevesebb feladattal láttak el a családi ház körül, hogy minél több időt tudják szentelni a tanulásnak. Eddig jövőmet vasúti gépészmérnökként képeltük el, s a felvételi vizsgához is csak román és matematika szakból kellett készülődni. Három hét választott el a megpróbáltatástól, és ez alatt a magyar irodalom tételeit is meg kellett még tanulni, mert aki lelkész szeretne lenni, annak illő magyar nyelvű oktatásban továbbvinni tanulmányait. S az alap- és középiskolai tanulmányok eredményes érettségivel zárultak a kolozsvári Brassai Sámuel Elméleti Líceumban. Közben megtörtént a világszerte ismertté lett rendszerváltás, a család visszakapta az elkobzott földeket, s mivel édesapámból sem lehet kirekeszteni a falusi „gyermeket”, s édesanyám se tagadhatja hostáti - kolozsvári földműves - származását, a gyári munka mellett a földművelés és állattenyésztés is elfoglaltsága lett a családnak. Az érettségi évében - 1993-ban - elérkezett a régóta várt pillanat is: a kolozsvári teológiára való felvételi is. Mindenki imádkozott, mindenki izgult, drukolt, de az első nekifutás nem sikerült. Aztán a következő sem. És ez még négyszer megismétlődött. Hatszori próbálkozás után családi jó barátunk: Pál Zoltán kiskájáni református lelkész és felkészítő tanárom tanácsára, a

komáromi Calvin János Teológiai Akadémiára adtam be jelentkezési papírjaimat. És Komárom befogadott. És miért történt mindez? „Mert Ő megsebez, de be is kötöz, összetűz, de kezei meg is gyógyítanak. Hat bajodból megszabadít, és a hetedikben sem illet a veszedelem téged” (Jób 5,18-19). Sokan kérdezhetik: mi volt a szülőknél feltett kérdés? „Lehet-e nyakínszakadással, telitalppal, és hátgerincferdüléssel valaki lelkész?” S miért ezt választottam? Mind a mai napig nem tudom a választ, csak azt tudom felelni mennyei Uramnak: „itt vagyok, küldj engemet”!

Tatar István segédlelkész

BEMUTATKOZIK AZ IRATTÁR

kerül. Az így összegyűjtött összeget szeretnénk az irattár fejlesztésére fordítani.

A levéltári munkán kívül te végzed a Kis Tükör szerkesztésében is a tördelői feladatot.

Örömmel teszem. A gyülekezeti munka révén sok emberrel kerültem kapcsolatba, és nemcsak a közösségen belül. Újságírókkal, könyvtárosokkal, levéltárosokkal bővült az ismeretségi köröm. Sokat tanulhatok tőlük, és jó, hogy barátságukkal tisztelnek meg. Isten még így is megáldotta szolgálatomat. Kedves énekem szavai válnak valósággá életemben, hogy ha Isten hívására válaszol az ember, nem szolgál magányosan, mert Isten vezeti:

"Ó Jézus, szólj, s a szívhez a szó szelíden ér..."

...az ajtónk nyitva már. Jöjj, Jézus, jöjj, ne hagyd el, a szívünk várva vár." (457.dics. 3. v.)

Könyvfigyelő

A Bibliai Házassággondozó Szolgálat negyedévenként megjelenő lapja a Biblia és Család.

Hívő keresztyén családok mindennapos gondjaiban próbál eligazítással, bátorítással, tanáccsal szolgálni. A lap arculata kiforrt, állandó rovataiban megszokottá váltak a magas színvonalú, mégis közvetlen hangvételű és tanulságos írások. Magvát a szerkesztők által ESZMÉLTETŐNEK nevezett rovat alkotja, melyben többek között dr. Pálhegyi Ferenc és Gaál Éva érdekes cikkeit is olvashatjuk. Legtöbbször általános lelki és személyes éniünet érintő témákat dolgoznak itt fel. A FIGYELŐ c. rovatban az egészségi állapot a központi téma, melynek kiváló szakembere dr. Erdélyi Judit. Ugyanúgy a HÁZASSÁGGONDOZÁS

c. rovatban foglalt cikkek is szinte vezércikkeknek számítanak, de van EMLÉKEZÉS, BESZÁMOLÓ, LEVELEZÉS c. rovat is, melyekben Cseri Kálmán, Selmeczi Otilia, Luthár Márta és mások írásai teszik aktuálissá, színesebbé és teljesebbé családi olvasmányunkat. Ízelítőül kiragadtunk néhány központi témából egy-egy részletet:

A házasság buktatói:

„Annak idején, házasságkötések előtt, nem is őt láttad egészen, hanem azt a vágyképet is, amelyet benned élt, s amelyet rávetítettél. Amikor ezt kezdted felismerni, és őt magát valóságosan megismerni, akkor vagy „bekeményítettél” (azaz kemény lett a szíved), és mindenáron meg akartad őt változtatni, s minthogy ez nem sikerült, a házastársi páros házastársi párbajjal alakult. De az is lehet, hogy egy ideig dolgoztál, és küzdöttél azért, hogy a valóságos embert elfogadd. Ez persze csak részben sikerült. Kiderült ugyanis, hogy élvezni őt, vagy örülni neki csak akkor tudsz igazán, ha saját magad alkatrészeinek tekintheted, aki érted van, és olykor rendelkezésedre áll.”

Pálhegyi Ferenc: Házastársi páros vagy párbaj? Biblia és Család, 2002. december

Gyermekeinket érő hatások:

„A rajzfilmekről joggal gondolhatnánk, hogy az alkotók alkalmazkodnak a gyerekek korához, és igyekeznek széppel-jóval szórakoztatni őket. A felnőtt szemek már sokat láttak, ezért sokszor fel sem tűnnek a torz és riasztó figurák, akik szadista módon üldözik, ütök-vágják, földbe döngölik egymást. A vibráló, rikító színek és effektusok sem, melyek táncoltatják a szemet és az idegeket. Ne tévesszen meg senkit a csillogó, díszes pohár meg a

finom szörpnek álcázott lelki méreg. Bíráljuk el a rajzfilmeket is kellő komolysággal.”

„Szokni és szoktatni kell a halált. Sírva és együtt érezve - és nem erőszakosan vagy kárörvendve, hanem például úgy, mint Felix Salten Bambi c. könyvében. Gyermekek- és felnőttkorom megújuló élménye ez a költői szépségű történet. Generációk melegedtek-melegednek az író gondolatainál, aki megszeretteti Isten teremtett világát: az állatokat, a növényeket, és a gyerekek Bambut látnak minden őzikében. De még ennél is több ajándékot tartogat: segíti a vesztély, a létért való küzdelem és a halál feldolgozását a gyermeklelkében, nem szépítve a valóságot, de részvétet, megértést támasztva.”

Gaál Éva: Gyermekünk védelmében, Biblia és Család, 2003 április
Megrendelhető:

Bibliai Házassággondozó Szolgálat vezetősége

„Biblia és Család” megrendelés
2042 Budaörs 2, Pf. 19

Egy év előfizetési díja: 1540,- Ft (belföldön)

e-mail címek: palhegyi@enternet.hu
andi_05@freemail.hu

Szalai Cecilia

Első egyházmegyei kántortalálkozó

„Énekeljtek az Úrnak új éneket; énekelj az Úrnak te egész föld!”
(Zsolt. 96,1)

2005. február 19-én első alkalommal került sor a Komáromi Egyházmegyében a kántorok találkozójára.

Az alkalmat Süll Kinga egyházzenesz - a találkozó szervezője - nyitotta meg köszöntésével, majd nt. Nagy Lajos esperes úr tartott áhítatot. Ezután egy előadást hallhattak a résztvevők, melyben Süll Kinga Szenci Molnár Albert munkásságát ismertette, és egyben hangsúlyozta a zsoltáreklés fontosságát. A közös ebéd lehetőséget nyújtott az ismerkedésre, majd ezt követően gyakorlati kérdésfelvetésekre került sor, ahol kiderült, milyen problémákkal találkoznak a kántorok saját gyülekezetükben a református istentisztelet liturgiájában. Leginkább a ritmus nélküli vagy a lassú éneklés problémája vetődött fel, melynek megoldása közös érdekünk, hogy így tegyük méltóvá az Úr dicséretét ne csak szóban, de énekmondásban is. Voltak, akik arról számoltak be, hogy szélmalomharcot folytatnak gyülekezetükben szolgálatuk során, mások azonban pozitív változásokkal tudták biztatni többi szolgatársukat. Egyben megemlézték a lelkészek kiemelkedő szerepét és felelősségét a ritmikus éneklés terén. Továbbá felvetődött a kántorok hiányának problémája is, hisz nem egy gyülekezet van, ahol nincs kántori szolgálatot végző

gyülekezeti tag, mivel az olykor 5-8 év nyarán át tartó kántorképzőt és annak anyagi terhének sokan tudják vagy akarják vállalni. Így szó esett a gyülekezetek támogatásának fontosságáról is a kántorok képzésében, továbbképzésében.

Az alkalmat koncert zárta a református templomban, melyen fuvola-, hegedű-, orgonajáték csendült fel, ahol mindenki megtapasztalhatta az együttzenélés örömét.

Minden résztvevő egyetértett abban, hogy ilyen alkalmakra szükség van, ezért reméljük, hogy ez a kezdeményezés tovább folytatódik, s rendszeressé válhatnak ezek a találkozások, melyek egyházmegyénként kerülnek megrendezésre, hogy mindenki a hozzá legközelebb eső konferencián tudjon részt venni.

Tömösközi Erika okleveles kántor

Az elmúlt hónapok eseményei

December 12.

Gyülekezetünkben első alkalommal adtunk lehetőséget annak a kezdeményezésnek, hogy könyvvásár keretében ki-ki megvásárolhassa a számára legmegfelelőbb olvasmányt, amellyel hitét építheti, vagy akár ajándékba adva örömet szerezhet másoknak. Az adventi könyvvásárt Rác Zoltán, Magyarországon letelepedett volt egyháztagunk mint könyvtáros szervezte az ún. postaépület termében. Nemcsak a hitépítő és vallásos könyvek iránt volt nagy az érdeklődés, hanem gyülekezeti tagjaink szívesen vásároltak hanghor- dozókat, naptárakat, karácsonyi üdvözlőket és keresztyén szimbólumokat is.

December 21.

Immár 10. alkalommal került sor a Komáromi Alapiskolások Karácsonyi Hangversenyére templomunkban. Ilyenkor csaknem megtelik a templomunk. Az

alapiskolák kórusai karácsonyi énekeket énekelve adnak hálát a Megváltó születéséért. A hangversenyt Fekete Vince, a Művészeti Iskola igazgatója, gyülekezetünk gond- noka szervezte. Igei bevezetőt Fazekas László püspökhe- lyettes lelkipásztor mondott.

December 24.

Esti istentiszteletünkön versekből és énekekből összeállított műsort adtak a konfirmandusok. A karácsonyest hangul- latát ez mindig kellemessé teszi, mindannyiunkat megör- vendeztet. Konfirmandusaink kis csoportja igen lelkes tagokból áll, akik bátran tesznek vallást hitükről.

December 25-26.

Mindkét napon délelőtt és délután tartottunk isten- tiszteletet. A délelőtti alkalommal az úrasztalát is meg- terítettük, és együtt éltünk az úrvacsora lehetőségével. Két alkalommal hallgathattuk a karácsonyi legátusnak, Bognárné Csémy Judit teológának a bizonyágtételét.

December 31.

Istentisztelettel búcsúztattuk a 2004-es polgári esztendő- t. Az istentisztelet végén mindenki vihetett azokból az igé- sapokból, amelyeket Rác Ilona nőtestvérünk készített ez alkalommal is a gyülekezet tagjai számára. A kb. 800 igé- sap szinte teljesen elfogyott.

Az istentiszteletet követően az ifjúsági bibliakör tagjai már haza sem tértek, hanem készültek az óévbúcsúztatóra. Összejövetelük bibliakörrel kezdődött, de nem hiányzott az önfelelt szórakozás sem.

2005. január 1.

Az újesztendő első istentisztelete a gyülekezet szokásához híven úrvacsorai közösséggel volt egybekötve. Az Úr Jézus Krisztus váltságahalálára emlékeztünk, amiből erőt merítettünk az esztendő előttünk levő napjai felé haladva, tudva, hogy mégsem ismeretlen az az út, amely előttünk van, mert Megváltónk jár előttünk, és elkészítve ezáltal a mi utunk az üdvösségre.

Január 16.

A délelőtti istentisztelet perselypénzét a Sri Lankán szökőár miatt kárt szenvedettek megsegítésére szántuk egyetemes egyházunk határozata alapján. Örvendéssel telik meg a szívünk, ha arra gondolunk, hogy Isten kegyelme mennyire munkálkodik bennünk, hisz mondhatni teljességgel idegen, de kárt szenvedett embertestvéreink segítésére 31 884 korona gyűlt össze.

Az egyetemes egyházban összegyűlt 732 500 korona adományt a Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat segít- ségével juttatjuk el Sri Lankára, ahol a szeretetszolgálat Tangelle községben kb. 15 házat épít belőle, s az így felépült házakon táblácska fogja jelezni, hogy azok egyházunk támogatásával épültek. Egy ház felépítése kb. 300 000 forintba kerül.

Január 16.

Délután 15 órakor kezdődött a házi bibliakört látogatók találkozója. Az alkalmon a Zsolt 104, 1-3 alapján hangzott el biblíamagyarázat Fazekas László lelkipásztor részéről, majd Fazekas Zsuzsanna lelkész nő tartott előadást a végső idők megéléséről és azok jeleiről.

Január 16-23.

Megtartottuk az ökumenikus imahetet gyülekezetünkben, amelynek vezérgondolata az 1Kor 3,1-23 alapján ez volt: "Krisztus az egyház egyetlen fundamentuma." Minden este 5 órakor a gyülekezeti teremben voltak az alkalmak, csütörtökön és vasárnap pedig rendes istentiszteletként a templomban.

Január 27.

A gyülekezeti teremben került sor az évzáró presbiteri gyűlésre, amely mindig áldott visszatekintés az elmúlt esztendőre, az elvégzett munkákra, s az elvégezetlenül marad- takra. A gyűlésen elhangzott a 2004. esztendő zárójelentése, benne a pénztári és gyülekezeti statisztikával. A zárójelen- tes igyekszik hű képet adni a gyülekezet életéről, és előre- mutat a következő esztendő tennivalóira.

Köszönet és hála azoknak, akik mindenkor tevőlegesen hoz- zájárulnak gyülekezeti életünk gondjainak megoldásához, és segítenek abban, hogy Isten országának jó íze, a világ világossága lehessünk.

Január 30.

Istentisztelet keretében emlékeztünk meg a világ leprásairól. Imádkoztunk azért, hogy Isten adjon lehetőséget a közöttük való szolgálatra azoknak, akiket elhívott, és mi is meg tudunk tenni mindent azért, hogy legalább egy parányi részt vállalhassunk az ő segítségükből. Az istentisztelet perselypénzével a gyülekezetünkben működő lepramissziót támogattuk.

Az istentisztelet után megkoszorúztuk Csokonai Vitéz Mihály emléktábláját a költő halálának 100. évfordulója alkalmából. A hideg, szeles időben ifj. Fazekas László mondta el a költő egyik versét, majd nemzeti imádságunkat énekelve ért véget az együttlét.

Február 13.

A minden esztendőben szokásos, és egyben a törvényből adódóan egyházközségi közgyűlést tartottunk, amelyen gyülekezetünk elmúlt esztendei életével és ideai terveinkkel foglalkoztunk.

Február 19.

Első alkalommal került megszervezésre egyházmegyénkben a gyülekezeteinkben működő kántorok találkozója. Ezen még nagyon kevesen vettek részt, de bízunk benne, hogy a jövőben megszervezendő alkalmon már több résztvevővel számolhat egyházmegyénk. A találkozót Süllné Rác Kinga egyházzenei-lévita szervezte.

Február 21-24.

Ifjúságunk téli sítáboron vett részt, melynek a

Besztercebánya mellett lévő Šachtička Hotel adott helyet. Az eltöltött napok délelőtti bibliai tanulmányozással, előadásokkal telt el, majd délutánként akadt lehetőség a síelésre. A szálló kellemes légkörében az esték sem voltak unalmasak. Mindenki jól érezte magát, és sok szép élménnyel lett gazdagabb.

Február 26.

A 20 év fölötti korosztály is szervezkedik gyülekezetünkben, mivel vágyakoznak Isten Igéjére. Minden hónap utolsó szombatjára tervezik bibliaköri összejövetelüket, mely tea mellett, csöndes, baráti légkörben zajlik. Ez a februári szombat volt az első ilyen alkalom. Reméljük, még sok követi mindenki épülésére és gazdagodására.

KERESZTSÉGBEN RÉSZESÜLTEK:**Január:**

Fanni és Dóra - Gelle József róm. kat. csőszereelő és Mgr. Madarász Katalin ref. pedagógus leánygyermekai

Február:

Mihály - dr. Méhes József róm. kat. vállalkozó és Horkay Katalin ref. zenepedagógus fiúgyermek

Március:

Rákkel - Földes József ref. és Kudrna Mária református lelkész nő leánygyermek

ELTÁVOZTAK E FÖLDI LÉTBŐL:**December:**

Dobronyi Jánosné Keszegh Margit 75 évesen, Kovács András 73 évesen, Ševčuk Koles Lída 45 évesen, Ševčuk Tamás 20 évesen.

Január:

Horváth János 76 évesen

Február:

özv. Nagy Lajosné Hegedűs Margit 98 évesen

Március:

Nagy Józsefné Berecz Erzsébet 89 évesen, Milica Pálová 49 évesen, özv. Szampel Gyuláné Gulyás Julianna 93 évesen, Bese Kálmán 47 évesen, özv. Kovács Andrásné Kropf Erzsébet 73 évesen,

Igehirdetésen hallottuk:

Albert Einstein Princetomban tanított az egyetemen, amikor egy szemfüles újságíró észrevette, hogy a tudós mindennap, amikor otthonából a munkahelyére tart, az egyetemi kápolna előtt megemeli a kalapját. A nagy tudós tudott kicsi is lenni - alázatos! Alázatra nekünk is szükségünk van! Isten iránt mindenképpen! Azzal a szerénységgel, türelemmel, ahogyan Albert Einstein is tette, és aki ismerte a megalázott Ember portréját: „nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhattunk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna. Megvetett volt, megalázott, a Fájdalmak Férfija” (Ézs. 53).

(*Elhangzott január 29-én, az Ispotály utcai idősök otthonában*)

„... Milyen igaz a nagy német gondolkodó megfogalmazása: pénzért vehetünk ágyat, de álmokat nem. Pénzért vehetünk könyveket, de értelmet nem. Pénzért vehetünk ételt, de étvágyat nem. Pénzért vehetünk luxust, de elégedettséget nem. Pénzért vehetünk szórakozást, de boldogságot nem. Pénzért vehetünk orvosságot, de egészséget nem. Pénzért vehetünk zászlót, de hazát nem. Pénzért vehetünk Bibliát, de hitet nem. Pénzért vehetünk templomot, de Isten országát nem. És pénzért vehetünk mulandó földi életet, de örökkévalóságot nem.”

(*Elhangzott a „Gazdag ifjú” című prédikációban 2005. február 6-án*)

Terveink:

ÁPRILIS

1. – 3. Konfirmandusok hétvégéje 9. osztály - Alistál
 17. Vasárnap 16.00 Konfirmandusok délutánja 9. oszt.
 24. Vasárnap 18.00 Jótékonyági hangverseny a „Timóteus palota” javára: Süll Kinga,
 29. Péntek - Konfirmandusok vizsgálja a templomban szülők + 8.oszt.
 30. Szombat - Konfirmandusok napja: 8. + 9.oszt. - szabadban

MÁJUS

5. Áldozócsütörtök
 8. Konfirmáció
 9- 14 Bűnbánati hét
 15, 16 Pünkösd ünnepe
 22. Kirándulás Pápára
 29. Gyülekezeti családok, gyermekek vasárnapja

JÚNIUS

- 3 – 5 Presbiterek hétvégéje –VIRT
 19. Egyedül, mégsem magányosan - egyedülállók vasárnapja
 26. A földrengésre való emlékezés
 26. KIS TÜKÖR 2005/2

Fogadóórak a lelkészi hivatalban:

- Hétfő: 9.00 - 12.00
 Kedd: 9.00 - 12.00
 Szerda: 9.00 - 12.00, 14.00 - 17.30
 Csütörtök: 9.00 - 12.00
 Péntek: 9.00 - 12.00

A lelképásztorok fogadóórái a lelkészi hivatalban:

- Fazekas László lelképásztor
 Szerda: 9.00 - 12.00, 14.00 - 17.30
 Fazekas Zsuzsanna lelképásztor
 Hétfő: 15.00 - 18.00
 Csütörtök: 9.00 - 12.00

A lelképásztorok szeretettel várják mindazokat, akik lelkipályozást igényelnek, vagy más problémákban kérnek tanácsot, eligazítást.

Felhívás!

A református temető állapotának rendezése végett kérünk mindenkit, aki hozzátartozója sírhelye bérleti díját eddig nem rendezte, szíveskedjen mihamarabb rendezni, és a sírhelyet rendbe tenni, ill. rendben tartani. Amennyiben ez nem történik meg, a hirdetés megjelenésétől számított 1 év után a sírhellyel a temetőkre vonatkozó érvényes állami törvények szerint a temetőtulajdonos jogosult rendelkezni, s ezzel megszűnik a sírhelyhez való jog.

Az a református egyháztág, aki a visszamenőleg számított 5 éven keresztül megszakítás nélkül fizette az egyházfenn-tartói járulékot, a temetőt üzemeltető cég által az 1 sírra vonatkozóan 10 évre kiszabott bérleti díj 50%-át fizeti.

A sírok bérleti díját a református ravatalozóban működtetett irodában kérjük kifizetni.

Eklézsiánk múltjából

Templomunk felépülvén 1788-ban, illendő, hogy annak építőjéről is beszéljünk. Azaz Péczeli Józsefről van szó, aki a révkomáromi református egyházközségnek első, megválasztott lelkésze volt. Amit az tett lehetővé, hogy a kalapos király, II.József 1781. október 29-én kiadta a híres „Türelmi rendelet”-ét, amely engedélyezte a prédikátorok választását és a protestáns templomok építését. Amint már írtuk, hogy ennek a törvénynek voltak megszorító passzusai is: tilos volt tornyot építeni és utcáról ajtót nyitni.

A debreceni kollégium javaslatára, az akkor Németországban tanuló Péczeli Józsefere esett a komáromi gyülekezet presbitériumának választása. Tagadhatatlan, hogy nagyon szerencsésen választottak eleink. Nem csupán azért, mert Péczeli felekezetének külföldön is ismert legnagyobb szónoka lett, aki nagy műveltsége mellett még nyolc élő és holt nyelven írt és beszélt, hanem azért is, mert nagy írói tehetségét itt váltotta valóra.

Hazatérve külföldi útjairól, csakhamar barátságot köt a kor szellemi nagyságaival: Kazinczyval, Révaival, Baróttival, Gvadányival, s kedvelt személy lett az arisztokrácia körében is, kik igen szívélyesen leveleztek az egyszerű, de mély tudású komáromi prédikátorral. Évenként elment a „füredi savanyú vízre”, ahol közkedvelt ember volt, kinek barátságát egy Hadik gróf, a birodalom fővezére sem restellte keresni. Személyes megismerkedésük előtt írta Hadik: „Reménylem, ha a seregek nagy Ura és Isten éltet meg még kegyelmezetten hosszabbítja, az tiszt.(elendő) Úrral személyes ismeretségbe juthatnom és szóval s tettemmel valóságosíthatom, hogy állandóan legyek tiszt. Uramnak kész jóakarója.”

Majd másutt így ír a generális: „Rév-Komáromnak lévén lemenetelemmel az utam, reménylem Hazánk Vergíliusával az esmeretségetem.” (Vergílius, Publius Maro, a rómaiak legnagyobb költője, az I. században. Fő műve, Róma nemzeti eposza, az Aeneas.) Ez a lemenetel akkor történt, midőn Hadik tábornok Belgrád ostromára vezette a hadsereget. Minthogy azonban Komáromnál nem állapodhatott meg a sereggel, futárt küldött Péczelihez, hogy sietve hajtsa utána Neszmélyre (Komáromtól 20 kilométerre található ez a boráról híres község), mert legalább néhány pillanatra élvezni akarja társaságát.

PhDr. Szénássy Zoltán

A te igazságod szerint ments meg és szabadíts meg engem; hajtsd hozzám füledet és tarts meg engem. Légy sziklaváram, a hova menekülhessek szüntelen; rendelkezél megtartásom felől, mert közsálam és erősségem vagy te.

Zsoltárok 71:2,3